

Kalapoes näkkab karpkala kindlasti

Poes müüdavad kalad on kas looduslikest vetest püütud või kalakasvandusest pärit. Karpkalad kuuluvad enamasti viimasesse rühma.

Karpkalad on Aasias jäädvustunud mitmetes sümbolites. Näiteks Hiinas peetakse karpri sihikindluse, visaduse, vapruse ja edukuse kehastajaks, seevastu Jaapanis sümboliseerib karpkala julgust ja vahvust. Viimase juhul on uskumused leidnud konkreetset tuge veteelaniku turvist meenutavast soomusrüüst, mis sarnanes kas sõjamehe kaitserüüga või draakoni soomuskattega.

Mitmes Aasia riigis usutakse veel, et karpkala on ka kannatlikkuse, otsustusvõimelisuse ja pikaelalisuse sümbol. Ka sellel uskumusel on reaalne bioloogiline tagapõhi, sest vanimate karpide eluga küünib looduses mitmekümne aastani.

Antiikajal levis Rooma ülikute seas tava nautida toretsevaid ja pillavaid roogi, mis olid valmistatud eriliselts nuumatud karpidest. Samuti pärineb sellest ajast kuulus antiikne kõnekäänd kalasöömise kohta: "Neetud olgu kala kolmandas vees!"

Selle kohaselt esimeses vees kala elab, teises vees teda valmistatakse, aga kala söömisel vett peale juua ei tasu. Kala kõrvale sobib vein.

Antiik-Roomas oli aujärjel lausa eriline kalapäev, mis pühendatud armastusjumalanna Veenusele. Usuti, et rohke kalasöömine virgutab suguiha, kusjuures uskumuse kinnituseks viidati kalade, eriti karpkala suurele viljakusele.

Ka nüüdisajal ringleb karpide söömise kohta mitmeid uskumusi. Näiteks Itaalias peetakse karpkala eriti sobivaks toiduks armunutele, prantslased aga usuvad siira otsekohesusega, et sage karpkala söömine tõstab mehelikke võimeid, seevastu Aasias usutakse, et kaks erisoolist karpkala sümboliseerivad armastajapaari.

Isegi karpkala ladinakeelne teaduslik nimetus omab seost viljakusega, kuid see tuleneb arvatavasti suurest munarakkude hulgast, mida emane karpkala kudemisel väljutab. Viimase aja uskumustest

on levinud seegi, et karpkala suured soomused töötavad omanikule rahaõnne.

Ammune kasvatuskogemus

Hiinas alustati nende kalade teadliku kasvatamist juba V sajandil eKr, tegu on maailma vanima kalakasvatusharuga. Antiikajal olid nuumatud karpkalad juba tuntud ka Rooma impeeriumis ja sealt levis karpide kasvatamine tasapisi naaberladele.

Keskajal andsid suure panuse karbikasvatuse arendamisse kloostriasukad. Põhjuseid selleks oli mitu. Esiteks, enamiku kloostrite juurde kuulusid madalad tiigid või vallikraavid, mis sobisid vastupidavate, vähenõudlike ja soojalembeste karpkalade elupaigaks.

Teiseks, kalakasvatust andis ka arvestatava toidulisa kloostrielanike toidulauale.

Kolmandaks, erinevalt neljalgselt lihast, mida mungad üldse süüa ei tohtinud, kehtisid kloostris

